

Grammars, 2021, video still

On Screen

Andrés Barón
21.02.2025

Curatoren:
Chris Bestebreurtje en Petra Kuipers

Kunstenaarsgesprek:
Sam Steverlynck

Met veel plezier kondigt Tlön Projects On Screen Andrés Barón aan. On Screen bestaat uit een reeks screenings van kunstenaarsfilms in Filmtheater De Uitkijk in Amsterdam, het eerste avant-garde filmtheater van Nederland. De screenings vinden plaats op vrijdagavond en starten om 21.00 uur. Iedere avond is gewijd aan het oeuvre van één kunstenaar wiens werken deel uitmaken van de *denkbeeldige collectie* van Tlön Projects. Het programma is door de curatoren Chris Bestebreurtje en Petra Kuipers samengesteld in nauwe samenspraak met de kunstenaar.

Sinds de jaren zestig is videokunst een integraal onderdeel geworden binnen de kunstproductie. Kunstenaars hanteren het medium vaak op een meer experimentele wijze dan regisseurs van mainstream-films. Ze hoeven zich minder aan te trekken van conventies zoals de gebruikelijke lengte of plot en kunnen ook andere soorten verhalen brengen. Diverse perspectieven kunnen worden gecombineerd door te werken met meerdere schermen. Of men focust op formele parameters zoals tijd, licht of de fysieke kenmerken van film. Soms worden er ook andere disciplines bij betrokken, zoals performance of speciale settings, kostuums of muziek die dikwijls voor de gelegenheid zijn gemaakt.

Hoewel videokunst vaak wordt getoond in een tentoonstellingszaal (white cube), al dan niet naast andere media, wordt nu dus bewust gekozen voor een filmzaal (black cube). Samen een film bekijken in de cinema is nog een van de weinige collectieve ervaringen in onze geïndividualiseerde maatschappij. Met een groep mensen in een donkere zaal in stilte eenzelfde film bekijken, zorgt voor verbondenheid. Een moment ook voor dialoog, want achteraf gaat Sam Steverlynck, curator bij S.M.A.K. in Gent, in gesprek met de kunstenaars. Behalve een Q & A na het kunstenaarsgesprek, kan het publiek ook van ideeën uitwisselen bij een drankje in de foyer.

Andrés Barón (1986, Colombia) begon zijn carrière met fotografie, een medium dat hij na een tijdje uitbreidde naar film. De relatie tussen fotografie en film, of stilstaand en bewegend beeld, keert dan ook veelvuldig terug in zijn werk. Dat is ook het geval in *Folded Landscape (el Páramo)* (2016), een film die begint met het beeld van een berg die een foto blijkt te zijn en vervolgens door een performer wordt opgevouwen. Barón, die beïnvloed is door experimentele en avant-garde cinema, onderzoekt de parameters van film. Hij is schatplichtig aan structuralistische cinema die klassieke verhalen inruilt voor een onderzoek naar licht, beweging, tijd en herhaling. In zijn films is er dan ook geen plot, tekst of dialoog. Een aantal personages – die eerder performers zijn dan karakters – voeren een reeks nauwgezette handelingen uit. Soms in volledige stilte, soms met muziek. Daarvoor maakt Barón wel eens gebruik van bestaande nummers, maar dikwijls werkt hij met een

speciaal voor de film samengestelde soundtrack of soundscape. De relatie tussen beeld en geluid zet hij soms op losse schroeven, zoals in *Aberración Cromática (fiebre)* (2019), een film die verwijst naar het werk van Derek Jarman en waarin beeld en geluid opzettelijk niet gesynchroniseerd zijn.

Barón heeft een voorkeur voor 16mm film die hij overzet naar een digitaal bestand. Het is niet alleen een medium dat gebruikt werd in de door hem bewonderde avant-garde film. Het biedt bovenal een grotere tactiliteit, wat belangrijk is in zijn werk. Regelmatig gaat hij met zijn camera objecten of personages aftasten en spelen met zintuigelijke effecten zoals licht en reflectie die extra tot hun recht komen door het celluloid. Zijn films hebben vaak een opvallend fel kleurgebruik wat zich vertaalt naar esthetisch, dromerig en poëtisch werk.

Barón maakt eigenlijk films over films. Hij toont hoe film een artificiële constructie is. Dat doet hij door te wijzen op het decor waar de film is opgenomen – zoals in *Printed Sunset* (2017), *Bettina and White Background* (2016) of *Alix (and Still Life)* (2016) – of door zijn personages rechtstreeks in de camera te laten kijken. In *Grammars* (2021) verblindt een vrouw de kijker met een zaklamp, terwijl in *Mirror Travelling* (2017) de camera te zien is die de film opneemt in een uitgekiende spiegeling. De jongen in *Fresco (tres veces)* staart niet alleen lange tijd recht in de camera, hij slaat het beeld ook in met een koevoet, waardoor hij de illusie van de film doorbreekt.

On Screen

Andrés Barón
21.02.2025

Curatoren:

Chris Bestebreurtje en Petra Kuipers

Kunstenaarsgesprek:

Sam Steverlynck

Locatie:

Filmtheater De Uitkijk
Prinsengracht 452, Amsterdam, Nederland

Aanvangstijd:

21.00 uur

Reserveer je ticket: [hier](#)

Speciale dank aan:

Kerenidis Pepe Collection en Filmtheater De Uitkijk

Mede mogelijk gemaakt door:

AFK (Amsterdams Fonds voor de Kunst) en Cultuurfonds Nederland

Meer informatie en afbeeldingen:

enter@tlonprojects.org

Abonneer je op onze [nieuwsbrief](#)

Volg ons op Instagram en Facebook